

ජගත් ජේ චිත්‍රසිංහ

පිහිටි

4

අනවරත වෛද්‍ය පරීක්ෂණ අමතනු නොහැරවුවද පත් කොට තිබුණි. මලින්ද විසින් ඇති කරන ලද බලපෑම නිසා අමතනු පිළිබඳව වඩ වඩාත් පරීක්ෂණ කරන්නටත් වෛද්‍යවරු උනන්දු වූ බවක් පෙනුණි. නොහැරවුව හා සමගම ගිස ඔසවා සිටින කළුකිරීම දරා සිටින්නන් නොහැකි තරම් ප්‍රබල ලෙස ඇසට දැනුණි.

ඊසලය මත රැඳවූ කැන්වසයේ තවමත් ඇස අතින් ඇඳී තිබුණේ අක්‍රමවත් පින්සල් පහර කීපයක් පමණකි. එය සිත්තමක් නොවන බව ඇසටම පැහැදිලි ය. දස අතේ දුවන සිත එක්තරා කොටගෙන සිතුවමක් මවන්නට තරම් ශික්ෂනයක් තමාට නොමැති බව අමතනු වටහා ගනිමින් සිටියා ය. සිත එක තැනක රඳවා ගනිමින් අදින්නට නම් මේ පිලිබඳව නිසි අධ්‍යයනයක් ලබා ගත යුතු යයි ඇතේ සිත කියයි. ඒ වෙනුවෙන් නිමැවෙන්නට උදව් ලබා ගැනීම ඇ ඒකගෙලා ප්‍රතික්ෂේප කළා ය. මනු යම් යම් උදව් කරන්නට ඉදිරිපත් වූ සෑම විටෙකම ඇස ඉතා සාහසික ලෙස ඔහුගේ සිත රිදෙවිවා ය.

මේ ගමන තමා යා යුත්තේ තනිවම බවට අමතනු දැඩි තීරණයකට එළඹ සිටියා ය. කිසිවකු තමා පිලිබඳව කරදර විය යුතු නැත.

කලා හවුමේ ඇරඹුණ අලුත්ම චිත්‍ර ප්‍රදර්ශනය බලන්නට අමතනු ගියේ සඳුපා ය. ඒ සිතුවම් විසින් වසන කැන ලද සිත ඇති ඇ පසුපා ත් වර්ථමාන ගත කළේ ඒ සිතුවම් අතර ය. දෙද-වසක්ම පැමිණා මහත් උවහසට පත්ව සිතුවම් නරඹන යුවතිය චිත්‍ර ශිල්පියාගේ සතුටට හේතු විය.

"මිස් ඊසෙන් ආවා මට මතකයි.." තවමත් නිරිමල් විසේ තරුණයකු වූ ශිල්පියා දෙස අමතනු හැර බැලුවා ය.

"සුනෙන්ගෙ චිත්‍ර ලේසකයි.. කල්පනා කරන්න ගොඩක් දේ මේ චිත්‍ර වල නියෝගන කියල මට හිතෙනවා.. මට ආසය එන්න නිකුණා ඒකයි.." අමතනු කියා ය. තරුණ ශිල්පියා අපහසුවෙන් සිනාසුණේ ය.

"ඒ හැටි නොදැද කියලා මම දන්න නැහැ මිස්.. මම උත්සාහ කරනවා යමක් කරන්න.. මට ජේන ලෝකය ප්‍රතිනිර්මාණය කරන්න.." ඔහුගේ නිහඬමානි බව අමතනුගේ සිත් ගත්තේ ය.

"සුනෙන් තවම ඉගෙන ගන්නව ද..?"
"ඔව් මිස්.. මේක ඉගෙනගෙන ඉවර කරන්න පුළුවන් දෙයක් නෙවෙයි.. මහා සාගරයක් වගේ.. අපේ සර් කියන්නේ ඒකම නමයි.."

"කවිද ඔයාගෙ සර්.."
"විශ්වපීත් බණ්ඩාර.. එයා හරිම දක්ෂ ලෝවරයෙක්.. එයාගෙ පන්තියකට යන එකක් ලේසි වැඩක් නෙවෙයි මිස්.. මාත් හරිම ආචාර්යවරයන් තමයි ඇතුල් වුණේ"

"විශ්වපීත්.. " අමතනු ඒ නම ප්‍රතිඋච්චාරණය කළා ය. "මම අහලා තියෙනවා එයා ගැන.."

"එයා ගැන අහනු හැකි කෙනක් ඉන්න විදිනක්"

නැහැ.."
අමතනු මොහොතක් කල්පනාවට වැටුණා ය. " සුනෙන් ගෙ මේ චිත්‍රයේ ආලෝකය සහ අදුර පෙන්වලා තියෙන හැටි හරිම අපූරුයි.. මම ඒකේ මාතෘකාවටත් කැමතියි.. අම්මා එනතුරු.. ඒක චිත්‍රයේ අර්ථයට නොදිනම ගැලපෙනවා.." ඇස

අනතුරුව කීවා ය.

"කවුරු හරි කෙනෙක් නිර්මාණයක් අගය කරන එක ලොකු සතුටක්.." සුනෙන් කාතදැනා පූර්වක සිනාවක් පෑවේ ය.

"සුනෙන්.. ඔයා මට උදව්වක් කරනවාද..?"
අමතනු හඳිසියේ යමක් සිහිපත් වූ කළෙක මෙන්

ඇසු වා ය.
"කියන්න මිස්.."

"මට විශ්වපීත් සර්ව අදුන්තලා දෙනවද..? මම ශාස්ත්‍රානුකූලව චිත්‍ර ශිල්පය ඉගෙනගන්න ආස කෙනෙක්.. මං කැමතියි ඒ සර් ගෙන් ඉගෙනගන්න.."

සුනෙන් සිනාසුණේ ය.

"මට මිස්ව සර් ගාවට ගෙනියන්න නම් පුළුවන්. ඒත් ඉතින් සර්ව කැමති කරගන්න එක නම් මිස්ගෙ වැඩක්.. එයා හරිම අමතනු කෙනෙක්.."

"කමක් නැහැ.. අපි උත්සාහයක් අරගෙන බලමු.."

0000000

විශ්වපීත් ගේ කලාගාරය අමතනුට අමතනු ලෝකයක් සේ පෙනුණි. ඒ තුළ සැමතින්ම දිස් වූ නොසැලකිල්ල හා අපිළිවෙල පිලිබඳ සංකේත අමතනු ඇති තරම් නිරික්ෂණය කලා

ය. ඇස කරමින් සිටින්නේ ගුරුතුමා විසින් පවරන ලද අභ්‍යාසයක් විය යුතු යයි අමතනු අනුමාන කළා ය.

විශ්වපීත් ගේ සියු සියුපියන් යයි අනුමාන කළ හැකි තවත් කිපදෙනෙක් වරින් වර පැමිණි ය හ. පිටව ගිය හ. අවසනට පැමිණි උරුමයින් ගමන් මල්ලක් ඒල්ලා ගත් කැප් නොපියක් පැළඳි තරුණයා අමතනු පසුකර ගොස් නැවතුණේ ය. ඔහු ආපසු හැරී අමතනු දෙස බැලුවේ ප්‍රශ්නාර්ථයක් රැඳුණ මුහුණින් ය.

"ඔයා..?"

" මම මිස්ටර් විශ්වපීත් හමු වෙන්න ආවෙ.. " අමතනු කීවා ය.

"මම තමයි විශ්වපීත්.." තරුණයා ගමන් මල්ල බිත්තිය අද්දරට නොසැලකිල්ලින් ලෙස විසි කරමින් කීවේ ය. ඔහු කැප් නොපියය ද ගමන් මල්ල මතට ම විසි කළේ ය. මෙතෙක් වේලා කැප් නොපියයට සිරවී තිබූ අතිකරු කෙස් කැරලි කීපයක් ඔහු ගේ නලල මතට වැටුණි. පෙර යම්

ය. හිම නොකළ සිත්තම දෙකක් ම බිත්තියක කෙළවර බිම තබා තිබුණි. අඩක් නිම කළ ද ඒ සිත්තම තුළින් දිස්වන අපූර්වත්වය වටහා ගන්නට ඇසට විශාල වෙහෙසක් ගන්නට සිදු වූයේ නැහැ.

දවසක කොතැනකදී හෝ විශ්වපීත් හමු වූ බවක් අමතනුට මතකය. එක් දිනක කැළණි විහාරයේ බිතු සිතුවම් සේයාරුවට නගමින් සිටියේ ඔහු නොවේ ද..?

"මිස් ආවෙ..?"

කුඩා කලාගාරයේ කෙළවරක තරුණියක යමක් අදිමින් සිටියා ය. "සර් එළියට ගිනිත්.. වාඩි වෙලා ඉන්න.." යි අමතනුට කීවේ ඇස

"සුනෙන් මිස්ටර් විශ්වපීත් ට කිව්ව ද මන්දා මං ගැන.. මට කිව්වා අද ඇවිත්"